

Τέταρτο μάθημα

Οικογένεια και σπίτι

1^ο ΜΕΡΟΣ: Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΠΕΤΡΙΔΗ

Η οικογένεια Πετρίδη είναι μια μοντέρνα ελληνική οικογένεια. Μητέρα, πατέρας και δύο παιδιά. Ζουν στην Αθήνα. Οι γονείς δουλεύουν και τα παιδιά πηγαίνουν στο σχολείο. Τη μητέρα τη λένε Σοφία και είναι σαράντα δύο χρονών. Είναι καθηγήτρια σ' ένα λύκειο κι επίσης μεταφράστρια. Μιλάει τέσσερις γλώσσες! Αγαπάει την οικογένειά της, τη δουλειά της, το τένις και την κλασική μουσική.

Τον πατέρα τον λένε Αλέξανδρο. Είναι σαράντα πέντε χρονών, γιατρός σ' ένα νοσοκομείο. Περνάει πολύ καιρό στη δουλειά του. Όταν δε δουλεύει, παίζει τένις ή ακούει μουσική.

Η κόρη της Σοφίας και του Αλέξανδρου έχει ένα όμορφο όνομα – Ιφιγένεια. Είναι δεκαπέντε χρονών, τελειώνει τώρα το γυμνάσιο και της αρέσει να χορεύει και να τραγουδάει. Καμιά φορά βοηθάει και λίγο τη μητέρα της στο σπίτι...

Ο Οδυσσέας είναι ο μικρός της οικογένειας. Δώδεκα χρονών, καλός μαθητής και καλός ποδοσφαιριστής. Η αδερφή του όμως το βλέπει διαφορετικά. Λέει: «Ο Οδυσσέας ή τρώει ή σερφάρει στο ίντερνετ ή και τα δύο μαζί. Τίποτα άλλο δεν κάνει.»

α. Απαντώ:

1. Τι δουλειά κάνει η Σοφία; Ο Αλέξανδρος;
2. Ποιος αγαπάει πολύ τη δουλειά του;
3. Ποιος ακούει συχνά μουσική;
4. Ποιος τραγουδάει συχνά;
5. Ποιος αγαπάει το φαγητό;
6. Πού ζει η οικογένεια;

β. Βρίσκω τα ρήματα και τα χωρίζω στις κατηγορίες:

Α' συζυγία	Β' συζυγία, α' τάξη	Β' συζυγία, β' τάξη	Ρήματα με συνηρημένους τύπους ενεργητικού ενεστώτα
δουλεύουν			λένε

γ. Γράφω τις ερωτήσεις:

1. Τι δουλειά κάνει η Σοφία; Είμαι καθηγήτρια.
2. .... Σ' ένα νοσοκομείο.
3. .... Την οικογένειά της, τη δουλειά της...
4. .... Η Ιφιγένεια.
5. .... Ο Οδυσσέας.
6. .... Ναι, λίγο.

🔊 2^ο ΜΕΡΟΣ: ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΠΕΤΡΙΔΗ

Το σπίτι της οικογένειας Πετρίδη είναι μια μονοκατοικία στην οδό Υψηλάντη 22 στον Πειραιά. Έχει το ισόγειο και έναν όροφο. Στο ισόγειο είναι το χολ, το σαλόνι, που είναι και τραπέζα, και η κουζίνα.

Στο σαλόνι υπάρχει ένας καναπές και στη γωνία μία πολυθρόνα, βιβλιοθήκη με πολλά βιβλία, δύο λάμπες, τηλεόραση, τραπέζι με τέσσερις καρέκλες και στον τοίχο δύο πίνακες του ξαδέλφου της Σοφίας που είναι ζωγράφος. Το δωμάτιο έχει ένα μεγάλο μπαλκόνι με πολλά λουλούδια. Το καλοκαίρι η οικογένεια τρώει εδώ.

Στον πρώτο όροφο υπάρχουν δύο κρεβατοκάμαρες με τα κρεβάτια και τις ντουλάπες. Στον ίδιο όροφο είναι και το μπάνιο και η τουαλέτα.

Το σπίτι δεν είναι πολύ μεγάλο, αλλά όλη η οικογένεια το αγαπάει.

α. Ρωτάω και απαντάω:

1. Πόσες πολυθρόνες έχει το σαλόνι; *Μία.*
2. .... τραπέζια και ..... καρέκλες έχει; .....
3. .... βιβλία έχει η βιβλιοθήκη; .....
4. .... πίνακες υπάρχουν στον τοίχο του σαλονιού; .....
5. .... λουλούδια έχει το μπαλκόνι; .....
6. .... κρεβατοκάμαρες υπάρχουν στον πρώτο όροφο; .....
7. .... κρεβάτια έχει το σπίτι; .....
8. .... ορόφους έχει; .....
9. .... παιδιά έχει η οικογένεια; .....
10. .... χρονών είναι οι γονείς και τα παιδιά; .....

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Slovesa se staženými tvary v indikativu přítomnosti aktiva (ρήματα με συνηρημένους τύπους ενεργητικού ενεστώτα): λέω, ακούω, πάω, τρώω

λέ-ω	ακού-ω	πά-ω	τρώ-ω
λε-ς	ακού-ς	πα-ς	τρω-ς
λέ-ει	ακού-ει	πά-ει	τρώ-ει
λέ-με	ακού-με	πά-με	τρώ-με
λέ-τε	ακού-τε	πά-τε	τρώ-τε
λέ-νε	ακού-ν(ε)	πά-νε	τρώ-νε

U těchto sloves se v některých osobách stahuje kmenová samohláska se samohláskou koncovky: λέ(γ)εις – λες, λέ(γ)ομε – λέμε, ακού(γ)εις – ακούς.

Vedle stažených tvarů slovesa πάω existuje i plný tvar πηγαίνω.

Slovesa 2. konjugace (ρήματα Β' συζυγίας)

Indikativu přítomnosti (οριστική ενεστώτα); aktivum (ενεργητική φωνή)

1. třída (πρώτη τάξη)	2. třída (δεύτερη τάξη)
ρωτ-ώ/-άω	θεωρ-ώ
ρωτ-άς	θεωρ-είς
ρωτ-άει/-ά	θεωρ-εί
ρωτ-άμε/-ούμε	θεωρ-ούμε
ρωτ-άτε	θεωρ-είτε
ρωτ-ούν(ε)/-άνε	θεωρ-ούν(ε)

Slovesa 1. třídy disponují v 1. a 3. osobě sg./pl. alternativními tvary, které jsou libovolně zaměnitelné podle osobní preference mluvčího. Koncové -ε ve 3. osobě plurálu obou tříd je typické spíše pro neformální (mluvný) projev.

Slovesa 1. třídy:

αγαπώ, απαντώ, βοηθώ, γελώ, διψώ, κολυμπώ, μετρώ, μιλάω, νικώ, ξεχνώ, πεινώ, περνώ, πουλώ, ρωτώ, σταματώ, συναντώ, τραγουδώ

Slovesa 2. třídy:

αργώ, εξηγώ, ευχαριστώ, ζω, θεωρώ, καλώ, μπορώ, προσπαθώ, συμφωνώ, χρησιμοποιώ

Některá slovesa kolísají mezi 1. a 2. třídou:

τηλεφωνώ (-άω), τηλεφωνάς - τηλεφωνώ, τηλεφωνείς
οδηγώ (-άω), οδηγάς - οδηγώ, οδηγείς

Základní číslovky 11–100 (απόλυτα αριθμητικά 11–100)

ια'	11	έντεκα/ένδεκα	κ'	20	είκοσι
ιβ'	12	δώδεκα	κα'	21	είκοσι ένας, μία, ένα
ιγ'	13	δεκατρία (m., f. δεκατρείς)	κβ'	22	είκοσι δύο
ιδ'	14	δεκατέσσερα (m., f. δεκατέσσερις)	λ'	30	τριάντα
ιε'	15	δεκαπέντε	μ'	40	σαράντα
ιστ'/ιζ'	16	δεκαέξι/δεκάξι	ν'	50	πενήντα
ιζ'	17	δεκαεπτά/δεκαεφτά	ξ'	60	εξήντα
ιη'	18	δεκαοκτώ/δεκαοχτώ	ο'	70	εβδομήντα
ιθ'	19	δεκαεννέα/δεκαεννιά	π'	80	ογδόντα
			ϛ'/ρ'	90	ενενήντα
			ρ'	100	εκατό(ν)

Podobně jako τρεις a τέσσερις jsou i složené číslovky δεκατρείς, δεκατέσσερις sklonné a chovají se jako přídavná jména shodující se v rodu, čísle a pádu se svými podstatnými jmény.

N. a A.: δεκατρείς φοιτητές, δεκατρείς φοιτήτριες, δεκατρία βιβλία
δεκατέσσερις άντρες, δεκατέσσερις γυναίκες, δεκατέσσερα παιδιά

K označování čísel písmeny viz str. 36.

Tázací zájmeno (ερωτηματική αντωνυμία) πόσος, -η, -ο 'kolik'

	mask.	fem.	neut.
singulár			
N.	πόσος	πόση	πόσο
G.	πόσου	πόσης	πόσου
A.	πόσο(ν)	πόση	πόσο
plurál			
N.	πόσοι	πόσες	πόσα
G.	πόσω(ν)	πόσω(ν)	πόσω(ν)
A.	πόσους	πόσες	πόσα

Českému tázacímu příslovci 'kolik' odpovídá v řečtině tázací zájmeno πόσος 'kolik, jak velký', které se chová jako adjektivum shodné v rodu, čísle a pádu s podstatným jménem, které provází.

K otázce zachování koncového -ν v akuzativu sg. mužského rodu viz str. 24.

Πόσος καιρός πέρασε;
 Πόση δουλειά μένει;
 Πόσο κρασί είναι στο τραπέζι;

Kolik času uběhlo?
 Kolik práce zbývá?
 Kolik vína je na stole?

Πόσο(ν) καιρό είσαι εδώ;
 Πόση απόσταση έχουμε από
 τους άλλους;
 Πόσο κρασί θέλεις;

Jak dlouho (Jak dlouhou dobu) jsi zde?
 Jak daleko jsme (Jak velká je naše vzdálenost)
 od ostatních?
 Kolik vína chceš?

Πόσοι μαθητές είναι στην τάξη;
 Πόσες μαθήτριες είναι στην τάξη;
 Πόσα βιβλία είναι στο τραπέζι;

Kolik žáků je ve třídě?
 Kolik žákyň je ve třídě?
 Kolik knih je na stole?

Πόσους μαθητές βλέπεις στην τάξη;
 Πόσες μαθήτριες βλέπεις στην τάξη;
 Πόσα βιβλία έχεις στη βιβλιοθήκη;

Kolik žáků vidíš ve třídě?
 Kolik žákyň vidíš ve třídě?
 Kolik knih máš v knihovně?

Πόσω(ν) χρονών είσαι;
 Πόσω(ν) μηνών είναι το παιδί;

Kolik je ti let?
 Kolik měsíců je tomu dítěti?

Adjektivum (επίθετο) πολλοί, -ές, -ά 'mnoho, mnozí'

plurál	mask.	fem.	neut.
N.	πολλοί	πολλές	πολλά
G.	πολλών	πολλών	πολλών
A.	πολλούς	πολλές	πολλά

'Mnoho, mnozí' se vyjadřuje plurálními tvary přídavného jména *πολύς*, které je v rodu, čísle a pádu shodné s podstatným jménem, které provází.

Στην τάξη είναι πολλοί μαθητές.
 Στην τάξη είναι πολλές μαθήτριες.
 Στην τάξη είναι πολλά παιδιά.

Ve třídě je mnoho žáků.
 Ve třídě je mnoho žákyň.
 Ve třídě je mnoho dětí.

Έχω πολλούς φίλους.
 Έχω πολλές φίλες.
 Έχει πολλά βιβλία στη βιβλιοθήκη του.

Mám mnoho přátel.
 Mám mnoho přítelkyň.
 Má mnoho knih v(e své) knihovně.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

🔊 A. Βάζω σε κύκλο τα αριθμητικά που ακούω:

8, 11, 15, 18, 23, 12, 33, 99, 74, 77, 65, 100, 121, 19, 94, 77, 42, 51, 178, 87, 88, 166, 122, 45

B. Γράφω ολογράφως και διαβάζω:

12, 19, 28, 42, 57, 69, 72, 83, 91, 99, 100, 134

Γ. Συμπληρώνω:

λέω

1. Ο Πέτρος και η Ελένη λένε ωραία ανέκδοτα.
2. .... πάντα τα προβλήματα μας στους γονείς μας.

3. Γιατί δε ..... πώς σε .....
4. Η Πόπη δε ..... τον αριθμό του τηλεφώνου της.
5. Τι ....., Κώστα; Πάμε μια βόλτα;
6. Δε σας ..... τίποτα πια.

ακούω

1. Η γιαγιά και ο παππούς δεν ..... καλά.
2. Εγώ και ο φίλος μου ..... ελληνική μουσική κάθε μέρα.
3. Παιδιά, ... τι λέει ο θείος σας;
4. Η Άννα δεν ..... τη μητέρα της, ούτε τον πατέρα της.

τρώω

1. Δεν ..... ποτέ αργά το βράδυ.
2. Το καλοκαίρι ..... το βραδινό μας στο μπαλκόνι.
3. Τα μεσημέρια ..... στη δουλειά σας;
4. Η νύφη μου δεν ..... κρέας.

πάω

1. Κώστα, ... στο μπάνιο;
2. Παιδιά, πού .....
3. Δεν ξέρω πού ..... η Κατερίνα.
4. Ο Λάκης και η Μαρία ..... στον κινηματογράφο. Γιατί δεν ..... μαζί τους;

Δ. Συμπληρώνω:

1. Κώστα, γιατί δεν *τρως*; (τρώω)
2. Η ανιψιά μου είναι στο δωμάτιό της και ..... μουσική. (ακούω)
3. Εμείς δε ..... τίποτα. (λέω)
4. Αλέκο, ... τον παππού σου; (ακούω)
5. Εσύ, πού ..... ; (πάω)
6. Εσείς δεν ..... κρέας; (τρώω)
7. Τι ....., πάμε σινεμά; (λέω)
8. Βαγγέλη, γιατί δεν ..... τη μαμά σου; (ακούω)
9. Παιδιά, γιατί δεν ..... τον δάσκαλό σας; (ακούω)
10. Ο Λάκης ..... την αλήθεια. (λέω)
11. Τα εγγόνια μου είναι στο σπίτι και ..... μουσική. (ακούω)
12. Ο εγγονός μου δεν ..... ψάρια. (τρώω)

Ε. Τι ταιριάζει;

1. Όταν πεινάω,	α. μακριά από 'δω.
2. Γιατί δεν πίνεις νερό	β. μπορείς να πας μαζί μου;
3. Εμείς μιλάμε	γ. την ξαδέρφη του με τα αγγλικά.
4. Ο Λάκης βοηθάει	δ. να τραγουδάω.
5. Σε παρακαλώ,	ε. και ιταλικά.
6. Οι εγγονές μου ζουν	στ. τον πεθερό σου που είναι γιατρός;
7. Μ' αρέσει	ζ. αφού διψάς;
8. Κώστα, γιατί δε ρωτάς	η. παίρνω κάτι για φαγητό.

ΣΤ. Κλίνω:

- α) διψώ, μιλώ, βοηθώ, τραγουδώ, μπορώ, παρακαλώ, ζω
 β) καταλαβαίνω, πεινώ, σταματώ, μπορώ, οδηγώ, παίρνω, τρώω, μετρώ, ακούω

Z. Συμπληρώνω τα ρήματα: *ζω, ρωτώ, μπορώ, ξέρω, βοηθώ, τρώω, δουλεύω, πεινώ, σταματώ, οδηγώ, διψώ.*

1. Γιατί δεν τρως; – Γιατί δεν πεινώ/πεινάω.
2. Γιατί δεν απαντάτε, όταν εγώ ..... ; – Γιατί δεν ..... την απάντηση.
3. Μήπως ..... ; Εδώ έχει νερό και λεμονάδες.
4. Ο γαμπρός μου ..... πολύ γρήγορα, αλλά δε φοβάμαι γιατί είναι πολύ καλός οδηγός.
5. Μήπως ξέρετε πού ..... το λεωφορείο 55;
6. Δυστυχώς, δεν ..... να πάμε μαζί σας. Έχουμε δουλειά.
7. Ο γιος μου πεινάει από το πρωί μέχρι το βράδυ, ... όλη μέρα.
8. Τα ανίψια μου ..... κοντά στην Αθήνα.
9. Οδυσσέα, γιατί δε ..... λίγο τη μαμά στο σπίτι; Δε βλέπεις ότι είναι κουρασμένη;
10. Μήπως ξέρεις τι έχει η θέρμανση και δε .....

H. Συμπληρώνω πόσος, πόση, ...:

1. Πόσες κάρτες θέλετε, κύριε Παπαδόπουλε;
2. .... κρασί θέλεις, Αλεξάνδρα;
3. .... παιδιά έχει η πεθερά σου;
4. .... καιρό είσαι παντρεμένη; Τρία χρόνια.
5. .... ώρα περιμένεις; 20 λεπτά.
6. .... γλώσσες μιλάτε;
7. Καλέ, ... ανιψιούς έχεις; Είστε πολύ μεγάλη οικογένεια!
8. .... πατώματα έχει η πολυκατοικία σας;
9. .... αδελφούς και ..... αδελφές έχει η Κατίνα;
10. .... φέτα αγοράζεις;
11. .... χρόνια είσαι χωρισμένος;
12. Σε ..... φοιτητές γράφεις;

Θ. Συμπληρώνω πολλοί, πολλές, ...:

1. Έχουν πολλά παιδιά.
2. Το διαμέρισμά μας έχει ..... χαλιά και ..... πολυθρόνες.
3. Το πάρκο έχει ..... δέντρα.
4. Έχω μεγάλη οικογένεια στην Ελλάδα. .... ξαδέλφια, ... θείες και ..... θείους.
5. .... φοιτητές λείπουν σήμερα.
6. .... δρόμοι οδηγούν από την πλατεία Ομόνοιας στην πλατεία Συντάγματος.

I. Συμπληρώνω τους αριθμούς και τα ουσιαστικά:

1. Στην τάξη υπάρχουν είκοσι μαθητές και .....
(20, ο μαθητής, 23, η μαθήτριά)
2. Στο λεωφορείο είναι ..... , ...
και ..... (100, ο επιβάτης, 64, ο άντρας, 46, η γυναίκα)

3. Το εισιτήριο κοστίζει ..... (74, το ευρώ)
 4. Με ..... αγοράζουμε περίπου .....
 (90, η κορόνα, 7, το τετράδιο)

Ια. Μεταφράζω:

Posloucháš každý den hudbu? Moje děti hodně jedí. Nemůžeme jít s vámi. Mluvíme o Kostasovi. Dnes jím jen málo. Jezdí tudy autobus číslo 88? Máš hlad? Ne, ale mám žízeň. Moc ti děkuji. Kam jdeš, Petře? Proč se ptáte? Co myslíte (co na to říkáte), půjdeme do divadla? Proč nepomáháš matce? Co jíte každý den ráno? Na co se díváš? Posloucháme hudbu. Myslím, že neřekají pravdu. Moje dcera hezky (ωραία) zpívá. Proč se směješ? Proč nic neříkáš?

Na stole je dvacet knih. Dnes je ve třídě třináct dětí. Mám sto korun. Má sedmdesát osm euro. Třicet tři žáků dnes nemělo vyučování. Dvacet pět studentek má prázdniny. Bydlí tu třináct rodin. Měl třicet šest sešitů. Je mu asi sedmdesát let.

Kolik hodin máš vyučování? Kolik času máš? Kolik studentů se učí řecky a kolik anglicky? Kolik knih jsi měl? Kolik učitelů učí ve vaší škole? Kolik sešitů kupuješ? Kolik studentek bylo dnes ve škole? Kolik řeckých studentů znáš? Kolik jazyků umíš?

Hodně žáků dnes není ve škole, protože jsou nemocní. V naší knihovně máme hodně knih. Byl jsem na mnoha řeckých ostrovech. Hodně mých kamarádů se učí italsky. Měl jsem hodně problémů. Je tam hodně dobrých taveren. Nevidím v parku mnoho dětí. Na Skypu můžu mluvit s mnoha přáteli.

Ιβ. Μεταφράζω:

Moje rodina

Jmenuji se Marina. Jsem vdaná a se svojí rodinou žiji v Kavale, malém, ale krásném městě v Makedonii. S mým mužem máme tři děti, dva chlapce a jedno děvče. Je jim dvanáct, devět a sedm let. Bydlíme v přízemí činžovního domu v centru Kavaly. Náš byt je velký, má čtyři pokoje, velkou kuchyň a koupelnu. Má také velký balkón s mnoha květinami. Děti doma hodně pomáhají, např. umývají nádobí (πλένω τα πιάτα) a zalévají (ποτίζω) květiny.

Večer jíme doma všichni společně. Potom jdeme na procházku, posloucháme hudbu, díváme se na televizi nebo na filmy na počítači. Někdy jdeme společně na večeři do jedné malé restaurace blízko našeho domu.

Ιγ. Γράφω ένα κείμενο για την οικογένειά μου: για τους γονείς μου και τα αδέρφια μου, για τη γυναίκα ή τον άντρα μου και τα παιδιά μας, για τον παππού και τη γιαγιά κι άλλους συγγενείς (τι κάνουν, πόσων χρονών είναι, τι χόμπι έχουν..., περίπου 70 λέξεις).

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

αγόρι, το chlapec
αδέρφια (αδέρφια), τα sourozenci
ακούω, -γομαι slyším, poslouchám
αλήθεια, η pravda
άλλος, -η, -ο jiný; další

ανέκδοτο, το vtíp, anekdota
ανίψι, το synovec, neteř
ανιψιά, η neteř
ανιψιός, ο synovec
απάντηση, η (-εις) odpověď

απόσταση, η (-εις) vzdálenost
αργώ (-εις) mám zpoždění, opožďuji se,
 přicházím pozdě
άρρωστος, -η, -ο nemocný

βοηθώ (-άω), -ιέμαι (-ούμαι) pomáhám
βραδινός, -ή, -ό večerní; **βραδινό**, το
 večer; večeře

γαμπρός, ο ženich; zet'; švagr
γελώ (-άω), -ιέμαι směji se
γωνία (γωνιά), η kout, roh (ulice, domu)

δέντρο, το strom
διακοπές, οι prázdniny
διαμέρισμα, το byt
διαφορετικός, -ή, -ό rozdílný, odlišný, jiný
διψώ (-άω) mám žízeň, žízním
δωμάτιο, το pokoj

εγγονή, η vnučka
εγγόνι, το vnuče
εγγονός, ο vnuk
εκατό(ν) sto
ενεργητικός, -ή, -ό činný, energický;
ενεργητική φωνή, η jaz. činný rod
ενεστώτας, ο jaz. přítomný čas, přezens
(ε)ξαδέλφη (ξαδέρφη), η sestřenice
(ε)ξαδέλφι (ξαδέρφι), το bratranec,
 sestřenice
(ε)ξάδελφος (ξάδερφος), ο bratranec
επιβάτης, ο cestující, pasažér
ερώτηση, η, (-εις) otázka, dotaz
ευρώ, το (neskl.) euro
ευχαριστώ (-εις), -ιέμαι děkuji;
 těším, uspokojuji

ζω (-εις) žiji
ζωγράφος, ο, η malíř (malířka)

θεία, η teta
θείος, ο strýc
θέρμανση, η (-εις) ohřívání; topení
θεωρώ (-εις), -ούμαι pokládám za,
 domnívám se, myslím (si)

ίδιος, -α, -ο stejný
ίντερνετ, το (neskl.) internet

ισόγειο, το přízemí
ιταλικά italsky

καλώ (-εις), -ούμαι zvu, vyzývám, volám
καναπές, ο pohovka
κανένας (κανείς), **καμία (καμιά)**, **κανένα**
 nikdo, žádný; někdo, nějaký (v kladné
 otázce)

κατηγορία, η kategorie; obvinění
κάτι něco
κλασικός, -ή, -ό klasický; vážný (hudba)
κολυμπώ (-άω) plavu
κόρη, η dcera
κορόνα, η koruna
κουζίνα, η kuchyně
κρασί, το víno
κρέας, το maso
κρεβάτι, το postel
κρεβατοκάμαρα, η ložnice
κύκλος, ο kruh; okruh; cyklus

λάμπα, η žárovka; lampa
λουλούδι, το květina
λύκειο, το gymnázium (střední škola)

μακριά daleko
μεσημέρι, το poledne
μεταφράστρια, η překladatelka
μετρώ (-άω), -ιέμαι (-ούμαι) měřím; počítám
μέχρι až, až do, po; **μέχρι (να)** dokud ne,
 než, až (*spojka*)
μιλώ (-άω), -ιέμαι mluvím
μονοκατοικία, η rodinný dům, vila
μοντέρνος, -α, -ο moderní
μουσική, η hudba
μπαλκόνι, το balkon
μπάνιο, το koupelna; koupání, koupel
μπορώ (-εις) mohu

νερό, το voda
νησί, το ostrov
νικώ (-άω), -ιέμαι vítězím
νοσοκομείο, το nemocnice
ντουλάπα, η (šatní) skříň
νύφη, η nevěsta; snacha; švagrová

ξεχνώ (-άω), -ιέμαι zapomínám

οδηγός, ο, η řidič (řidička); průvodce (průvodkyně)

οδηγώ (-είς), -ούμαι vedu; řídím (auto)

ολογράφως slovy

όλος, -η, -ο celý; všechen

ομόνοια, η svornost

όμως ale, přece

οριστική, η jaz. indikativ

όροφος, ο poschodí, patro

ούτε ani

παίρνω, -ομαι беру, dostávám

παντρεμένος, -η, -ο ženatý; vdaná

παππούς, ο dědeček

πεθερά, η tchyně

πεθερός, ο tchán

πεινώ (-άω) mám hlad

Πειραιάς, ο Pireus

περνώ (-άω), -ιέμαι trávím (čas), ubíhám, plynu; míjím, přecházím; jdu dovnitř

ποδοσφαιριστής, ο fotbalista

πολυθρόνα, η křeslo

πολυκατοικία, η činžovní (vícepatrový) dům

πουλώ (-άω), -ιέμαι prodávám

προσπαθώ (-είς) pokouším se, snažím se

σαλόνι, το obývací pokoj; salon

σερφάρω surfuji

σταματώ (-άω), -ιέμαι zastavuji se, přestávám

συγγενής, ο, η (-είς) příbuzný (příbuzná)

συμφωνώ (-είς), -ούμαι souhlasím, dohodnu se

συναντώ (-άω), -ιέμαι potkávám

συνηρημένος, -η, -ο jaz. stažený

συχνά často

ταινία, η film; stužka, proužek, pás

τένις, το (neskl.) tenis

τηλέφωνο, το telefon

τηλεφωνώ (-άω) i (-είς), -ιέμαι (-ούμαι) telefonuji

τίποτα (τίποτε) nic; něco (v kladné otázce)

τουαλέτα, η záchod

τραγουδῶ (-άω), -ιέμαι zpívám

τραπεζαρία, η jídelna

τρώω, -γομαι jím

φέτα, η krajíc, plátek; balkánský sýr

φοβάμαι bojím se

φορά, η směr, pohyb; krát

φωνή, η hlas; křik (obvykle v pl.); jaz. rod (slovesný)

χαλί, το koberec

χολ, το (neskl.) předsíň, hala

χόμπι, το (neskl.) záliba, hobby

χορεύω tančím

χρησιμοποιάω (-είς), -ούμαι používám

χωρισμένος, -η, -ο oddělený; rozvedený

ψάρι, το ryba

ΙΔΙΩΤΙΣΜΟΙ - ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ

Έχεις αδέρφια;

Τι τον έχεις τον Φίλιππο;

Είναι αδερφός μου. Τον έχω αδερφό.

Είμαστε αδέρφια.

Μου αρέσει (Μ' αρέσει) να χορεύω.

Τι λες, πάμε βόλτα;

Καλέ, τι κάνεις εκεί;

Σε (Σας) παρακαλώ.

και οι δύο, και τα δύο

καμιά φορά

Μάσ sourozence?

V jakém vztahu jsi k Filipovi?

Je to můj bratr.

Jsme sourozenci.

Rád/-a tančím.

Co říkáš (Co ty na to), půjdeme na procházku?

Prosím tě (Hele... apod., *neformální oslovení*),

co (to) tam děláš?

Prosím tě (vás).

oba (obě), obě

někdy